

Αρχική σελίδα>Δικαστικές διαδικασίες>Αστικές υποθέσεις>Προθεσμίες των διαδικασιών

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [de](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

αγγλικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Swipe to change

Προθεσμίες των διαδικασιών**Αυστρία****1 Ποια είναι τα είδη προθεσμιών που εφαρμόζονται στις αστικές διαδικασίες;**

Στο αυστριακό δίκαιο υπάρχουν διάφορα είδη προθεσμιών.

Γίνεται διάκριση μεταξύ των δικονομικών προθεσμιών, δηλαδή των χρονικών περιόδων έως τη λήξη των οποίων ένας διάδικος ή κάποιος άλλος εμπλεκόμενος μπορεί ή πρέπει να εκτελέσει μια συγκεκριμένη διαδικαστική πράξη, και των προθεσμιών ουσιαστικού δικαίου, δηλαδή των χρονικών περιόδων έως τη λήξη των οποίων πρέπει να συμβεί ένα συγκεκριμένο γεγονός, για να προκύψουν από αυτό ορισμένες συνέπειες ουσιαστικού δικαίου στο πλαίσιο του νομικού συστήματος (π.χ. η προθεσμία για την άσκηση αγωγής καταπάτησης σύμφωνα με το άρθρο 454 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ZPO) ή οι προθεσμίες καταγγελίας συμβάσεων μίσθωσης σύμφωνα με το άρθρο 560 του ZPO). Σημαντικό είναι ότι στις δικονομικές προθεσμίες, σε αντίθεση με τις προθεσμίες ουσιαστικού δικαίου, δεν συνυπολογίζονται οι ημέρες της ταχυδρομικής αποστολής. Αυτό σημαίνει ότι, για παράδειγμα, μια προσφυγή θεωρείται εμπρόθεσμη εφόσον ταχυδρομήθηκε την τελευταία ημέρα της αντίστοιχης δικονομικής προθεσμίας (ημερομηνία της σφραγίδας του ταχυδρομείου), ακόμη και αν φθάσει στο δικαστήριο μετά τη λήξη της προθεσμίας.

Γίνεται επίσης διάκριση των προθεσμιών ανάλογα με το αν η διάρκεια της προθεσμίας ορίζεται άμεσα από τον νόμο (π.χ. οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής) ή αν ορίζεται από το δικαστή ανάλογα με τις απαιτήσεις της εκάστοτε υπόθεσης (π.χ. η προθεσμία για την καταβολή εγγυοδοσίας). Συνδυασμό των δύο περιπτώσεων αποτελούν οι προθεσμίες διεξαγωγής έρευνας, για τις οποίες ο νόμος καθορίζει απλώς ένα ορισμένο χρονικό πλαίσιο (για ελάχιστη ή μια μέγιστη διάρκεια ή μια κατά προσέγγιση διάρκεια, όπως στο άρθρο 257 παράγραφος 1 του ZPO για την ημερομηνία προκαταρκτικής δικασίμου).

Οι απόλυτες προθεσμίες καθορίζονται μέσω της ημερομηνίας κατά την οποία λήγουν (συνήθως μια ημερολογιακή ημέρα), ενώ στις σχετικές προθεσμίες ορίζεται η έναρξη και η διάρκεια.

Κατά γενικό κανόνα, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται από το δικαστήριο (προθεσμίες που μπορούν να παραταθούν). Εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες ο νόμος απαγορεύει την παράταση είναι γνωστές ως προθεσμίες που δεν μπορούν να παραταθούν ή αναγκαστικές προθεσμίες (π.χ. οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής).

Η διάκριση ανάμεσα σε μεταβλητές και αμετάβλητες προθεσμίες γίνεται με βάση το αν, σε περίπτωση μη τήρησης της προθεσμίας, είναι δυνατή η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Η μεταβλητότητα αποτελεί τον γενικό κανόνα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση απαγορεύεται, τότε πρόκειται για αποκλειστική ή προκαθορισμένη προθεσμία (*Fallfrist*). Δικονομικές αποκλειστικές προθεσμίες είναι η προθεσμία για την άσκηση αγωγής ακύρωσης και αγωγής επανάληψης της διαδικασίας (άρθρο 534 ZPO).

2 Κατάλογος των αργιών που προβλέπονται βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71, της 3ης Ιουνίου 1971.

Στην Αυστρία μη εργάσιμες ημέρες είναι το Σάββατο, η Κυριακή, η Μεγάλη Παρασκευή και οι επίσημες αργίες. Επίσημες αργίες στην Αυστρία είναι η Πρωτοχρονιά (1η Ιανουαρίου), τα Θεοφάνεια (6 Ιανουαρίου), η Δευτέρα του Πάσχα, η Πρωτομαγιά (1η Μαΐου), η ημέρα της Αναλήψεως, η ημέρα του Αγίου Πνεύματος, η Αγία Δωρεά, η Κοίμηση της Θεοτόκου (15 Αυγούστου), η Εθνική Εορτή (26 Οκτωβρίου), η εορτή των Αγίων Πάντων (1 Νοεμβρίου), η εορτή της Αμύμου Συλλήψεως (8 Δεκεμβρίου), τα Χριστούγεννα (25 Δεκεμβρίου) και η εορτή του Αγίου Στεφάνου (26 Δεκεμβρίου).

3 Ποιοι είναι οι ισχύοντες γενικοί κανόνες για τις προθεσμίες στις διάφορες αστικές διαδικασίες;

Οι περισσότερες διατάξεις σχετικά με τις χρονικές προθεσμίες περιλαμβάνονται στα άρθρα 123 έως 129 και στα άρθρα 140 έως 143 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ZPO), καθώς και στο άρθρο 89 του νόμου περί οργάνωσης των δικαστηρίων (GOG).

4 Όταν μια πράξη ή μια διατύπωση πρέπει να διενεργηθεί εντός μιας συγκεκριμένης προθεσμίας, ποιο είναι το χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας;

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η διάρκεια μιας προθεσμίας αρχίζει με την έναρξη ισχύος της επίδοσης της απόφασης με την οποία καθορίζεται ή ενεργοποιείται η προθεσμία διαφορετικά με τη δημοσίευσή της (άρθρο 124 του ZPO).

5 Μπορεί η έναρξη της προθεσμίας να επηρεαστεί ή να τροποποιηθεί από τον τρόπο κοινοποίησης ή επίδοσης εγγράφων (προσωπική επίδοση από δικαστικό επιμελητή ή ταχυδρομική επίδοση);

Όχι όπως αναφέρεται στο σημείο 4, η επίδοση είναι κατά κανόνα το συμβάν που ενεργοποιεί την έναρξη μιας δικονομικής προθεσμίας, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιείται η επίδοση.

Η προθεσμία αρχίζει με την επίδοση ή με τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία καθορίζεται ή ενεργοποιείται η προθεσμία.

6 Αν η επέλευση ενός γεγονότος αποτελεί την έναρξη της προθεσμίας, η ημέρα επέλευσης του γεγονότος συνεκτιμάται στον υπολογισμό της προθεσμίας;

Όχι, κατά τον υπολογισμό της προθεσμίας δεν υπολογίζεται η ημέρα κατά την οποία συμβαίνει το γεγονός που ενεργοποιεί την προθεσμία (π.χ. η επίδοση).

7 Όταν μια προθεσμία προσδιορίζεται κατά ημέρες, ο αριθμός των αναφερόμενων ημερών περιλαμβάνει τις ημερολογιακές ημέρες ή τις εργάσιμες ημέρες;

Οι προθεσμίες υπολογίζονται σε ημερολογιακές ημέρες.

8 Όταν η προθεσμία προσδιορίζεται κατά εβδομάδες, μήνες ή έτη;

Και σε αυτήν την περίπτωση, οι προθεσμίες υπολογίζονται σε ημερολογιακές ημέρες.

9 Πότε λήγει η προθεσμία όταν προσδιορίζεται κατά εβδομάδες, μήνες ή έτη;

Οι εβδομαδιαίες, μηνιαίες ή ετήσιες προθεσμίες εκπνέουν με το τέλος της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας ή του τελευταίου μήνα, η οποία (ημέρα) αντιστοιχεί ονομαστικά ή αριθμητικά στην ημερομηνία έναρξης (άρθρο 125 παράγραφος 2 ZPO). Σε περίπτωση που η αντίστοιχη ημέρα δεν υπάρχει κατά τον τελευταίο μήνα της προθεσμίας (π.χ. όταν μια μηνιαία προθεσμία αρχίζει στις 31 Ιανουαρίου), η προθεσμία λήγει την τελευταία ημέρα του μήνα αυτού (άρθρο 125 παράγραφος 2 ZPO). Οι μη εργάσιμες ημέρες δεν επηρεάζουν την έναρξη και τη διάρκεια των προθεσμιών.

10 Αν η προθεσμία λήγει Σάββατο, Κυριακή ή ημέρα δημόσιας αργίας ή μη εργάσιμη ημέρα, παρατείνεται μέχρι την πρώτη επόμενη εργάσιμη ημέρα;

Ναι, αν η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας είναι Σάββατο, Κυριακή, αργία ή Μεγάλη Παρασκευή, η προθεσμία λήγει κατά την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

11 Υπάρχουν ορισμένες περιπτώσεις στις οποίες παρατείνονται οι προθεσμίες; Από ποιες προϋποθέσεις εξαρτώνται οι παρατάσεις αυτές;

Οι υποχρεωτικές προθεσμίες σε διαδικασίες προσφυγής αναστέλλονται μεταξύ της 15ης Ιουλίου και της 17ης Αυγούστου και μεταξύ της 24ης Δεκεμβρίου και της 6ης Ιανουαρίου. Αν μία από αυτές τις περιόδους ξεκινά κατά τη διάρκεια υποχρεωτικής προθεσμίας ή η έναρξη της υποχρεωτικής προθεσμίας εμπίπτει σε μία από αυτές τις περιόδους, η προθεσμία παρατείνεται κατά το σύνολο της περιόδου ή κατά την περίοδο που απομένει όταν ξεκινάει. Αυτό δεν ισχύει για ορισμένες ειδικές διαδικασίες, ιδίως για διαφορές που αφορούν την καταπάτηση, τη διατροφή, την εκτέλεση απαιτήσεων και τα προσωρινά ασφαλιστικά μέτρα ή για αποφάσεις ερημοδικίας ή αναγνώρισης της αξίωσης.

12 Ποιες είναι οι προθεσμίες για την άσκηση ένδικων μέσων;

Οι προθεσμίες για την κατάθεση προσφυγής εξαρτώνται, κατά κανόνα, από το είδος της απόφασης (απόφαση ή διαταγή) και από το αντικείμενο. Σε αμφισβητούμενες αστικές υποθέσεις, η προθεσμία για την κατάθεση προσφυγής κατά διαταγής (*Rekurs*) είναι κατά κανόνα 14 ημέρες, ενώ η προθεσμία για την κατάθεση προσφυγής κατά απόφασης (*Berufung*) είναι τέσσερις εβδομάδες.

13 Μπορούν τα δικαστήρια να τροποποιήσουν τις προθεσμίες, ιδίως τις προθεσμίες εμφάνισης στο δικαστήριο, ή να καθορίσουν ειδική ημερομηνία εμφάνισης;

Κατά γενικό κανόνα, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται από το δικαστήριο (προθεσμίες που μπορούν να παραταθούν). Εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες ο νόμος απαγορεύει την παράταση είναι γνωστές ως προθεσμίες που δεν μπορούν να παραταθούν ή αναγκαστικές προθεσμίες (π.χ. οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής).

Όλες οι προθεσμίες μπορούν να συντηθούν βάσει συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων που αποδεικνύεται βάσει εγγράφων. Το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει τη σύντηξη μιας προθεσμίας, κατόπιν αιτήματος διαδίκου, αν αποδειχθεί ότι η σύντηξη επιβάλλεται για την αποφυγή σημαντικών απωλειών και αν ο αντίδικος μπορεί να εκτελέσει χωρίς δυσκολία την απαιτούμενη διαδικαστική πράξη εντός της συντηθείσας προθεσμίας (άρθρο 129 ZPO).

Μια προθεσμία μπορεί να παραταθεί κατόπιν αιτήματος αν ο διάδικος ο οποίος επωφελείται από την παράταση της προθεσμίας αδυνατεί, για αναπόφευκτους ή πολύ σημαντικούς λόγους, να εκτελέσει τη διαδικαστική πράξη εντός της προθεσμίας και ιδίως αν, χωρίς την παράταση της προθεσμίας, θα υφίστατο ανεπανόρθωτη ζημία (άρθρο 128 παράγραφος 2 ZPO). Παράταση των προθεσμιών κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων δεν επιτρέπεται (άρθρο 128 παράγραφος 1 ZPO).

14 Εφόσον μια πράξη η οποία απευθύνεται σε διάδικο που κατοικεί σε τόπο όπου θα ετύγχανε παράτασης προθεσμίας κοινοποιείται σε τόπο όπου δεν παρέχεται η εν λόγω παράταση, το πρόσωπο αυτό χάνει το ευεργέτημα της εν λόγω προθεσμίας;

Όχι, επειδή το σημαντικό είναι η εμπρόθεσμη διεκπεραίωση διαδικαστικών πράξεων, οι οποίες πρέπει να γίνουν ενώπιον αυστριακού δικαστηρίου.

15 Ποιες είναι οι συνέπειες σε περίπτωση μη τήρησης των προθεσμιών;

Κατά γενικό κανόνα ο διάδικος που αδυνατεί να εκτελέσει εμπρόθεσμα μια διαδικαστική πράξη αποκλείεται από την εκτέλεση της εν λόγω πράξης (ανατρεπτικός χαρακτήρας, άρθρο 144 ZPO). Εξαιρέσεις αποτελούν, π.χ., το άρθρο 289 παράγραφος 2 του ZPO (συνέπειες μη εμφάνισης στην αποδεικτική διαδικασία) και το άρθρο 491 του ZPO (συνέπειες μη εμφάνισης στην εκδίκαση έφεσης).

Η μη εμπρόθεσμη εκτέλεση διαδικαστικής πράξης απορρίπτεται κατά κανόνα εκ του νόμου, όμως σε ορισμένες περιπτώσεις απαιτείται αίτηση.

Ορισμένες φορές η παράλειψη, εκτός από τις συνήθεις, έχει και ειδικές συνέπειες. Οι συνέπειες αυτές είναι εξαιρετικά πολυποικίλες. Η σημαντικότερη ειδική συνέπεια παράλειψης είναι ότι, σε περίπτωση παράλειψης ενός διαδίκου, ο άλλος διάδικος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης ερήμην (άρθρα 396 και 442 ZPO). Άλλα παραδείγματα είναι τα εξής: η μη εμφάνιση αμφοτέρων των διαδίκων στη δικάσιμο συνεπάγεται την αναστολή της δικαστικής διαδικασίας για τρεις μήνες τουλάχιστον (άρθρο 170 ZPO) και, αν ο ενάγων δεν εμφανιστεί σε αγωγή διαζυγίου, η αγωγή, κατόπιν αίτησης του εναγομένου, κρίνεται ως αποσυρθείσα, χωρίς όμως αυτό να συνεπάγεται παραίτηση του ενάγοντος από το σχετικό δικαίωμα (άρθρο 460 αριθ. 5 ZPO).

16 Αν λήξει η προθεσμία, ποια ένδικα μέσα παρέχονται στους διαδίκους που δεν τήρησαν τις προθεσμίες, δηλαδή στους ερημοδικούντες διαδίκους;

Για την αποφυγή των έννομων συνεπειών που προκύπτουν από τη μη εμφάνιση σε δικάσιμο ή από τη μη εκτέλεση διαδικαστικής πράξης προβλέπονται τα ακόλουθα ένδικα μέσα:

Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (άρθρα 146 και επόμενα ZPO):

Η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την άρση των συνεπειών της μη εμφάνισης σε δικάσιμο ή της μη τήρησης της προθεσμίας για την εμπρόθεσμη εκτέλεση μιας διαδικαστικής πράξης σε περίπτωση που η μη τήρηση της προθεσμίας εκ μέρους του διαδίκου ή του εκπροσώπου του οφείλεται σε απρόβλεπτο και αναπόφευκτο γεγονός και δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του διαδίκου ή του εκπροσώπου του ή οφείλεται σε παράλειψη περιορισμένου βαθμού (ελαφρά αμέλεια). Αυτό το ένδικο μέσο πρέπει να ασκηθεί εντός προθεσμίας 14 ημερών από την άρση του κωλύματος. Ένσταση (άρθρα 397α και 442α ZPO):

Η ένσταση είναι ένδικο μέσο που αποσκοπεί στην ακύρωση της ερήμην απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 396 ή το άρθρο 442 του ZPO. Η ένσταση πρέπει κατά κανόνα να ασκηθεί εντός 14 ημερών από την επίδοση της ερήμην απόφασης, με τη μορφή δικογράφου, στο αρμόδιο για την υπόθεση δικαστήριο (προθεσμία που δεν μπορεί να παραταθεί).

Έφεση (άρθρα 461 και επόμενα ZPO):

Μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά ερήμην απόφασης, ιδίως με το επιχείρημα ότι δεν υφίσταται ερημοδικία, επειδή ισχύει ένας από τους λόγους ακυρότητας του άρθρου 477 παράγραφοι 1 αριθ. 4 και αριθ. 5 ZPO (πλημμελής επίδοση ή έλλειψη εκπροσώπησης του διαδίκου κατά τη διαδικασία).

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/10/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.